

Đề bài: Anh/Chị hãy viết 1 bài văn nghị luận (khoảng 600 chữ) với chủ đề: Yêu những điều giản dị.

Bài làm

Giữa một xã hội ngày càng phát triển với nhịp sống gấp gáp, con người ta dễ bị cuốn vào vòng xoáy của vật chất, danh lợi và những ảo ảnh xa hoa. Nhưng càng sống lâu, càng trưởng thành, ta mới càng thấm thía rằng hạnh phúc không nằm ở sự hào nhoáng bên ngoài, mà lại ẩn mình trong những điều rất đời thường, rất đời giản dị. Chính sự giản dị ấy lại là thứ có thể giữ lại cho ta sự bình yên, để sống thật với chính mình trong thế giới đầy xô bồ này.

Trong văn học, Nguyễn Minh Châu từng viết: “Cuộc sống vốn dĩ rất đơn giản, nhưng chúng ta cứ bắt nó phải phức tạp lên.” Câu nói như một lời nhắc nhở rằng vẻ đẹp chân thật nhất đến từ sự đơn sơ. Tác phẩm “Chiếc lược ngà” của Nguyễn Quang Sáng là một minh chứng cảm động về tình cảm cha con – mộc mạc mà sâu sắc. Một chiếc lược bằng ngà, được người cha tự tay làm trong rừng đạn bom, là hiện thân của tình thương tha thiết, không cần lời hoa mỹ, không cần điều gì xa xỉ. Và trong chính sự giản dị ấy, người đọc lại rung rung vì xúc động.

Ngay trong đời sống hằng ngày, đâu cần phải chờ đến những món quà lớn, những thành tựu vang dội mới thấy vui. Một lời khen chân thành, một hành động tốt bụng, hay thậm chí là nụ cười của mẹ khi ta biết phụ giúp việc nhà – cũng đủ khiến trái tim ấm lại. Em vẫn nhớ, có hôm tan học muộn, bạn lớp trưởng lặng lẽ chờ từng người để nhắc nhở đừng quên mang áo mưa. Chỉ một điều nhỏ thôi, nhưng khiến cả lớp thấy gần gũi, thấy trân trọng tình bạn nhiều hơn.

Yêu những điều giản dị cũng là học cách sống biết ơn và sẻ chia. Khi ta biết trân quý một bữa cơm nhà nấu, ta sẽ thấu hiểu công sức của mẹ. Khi ta trân trọng lời dạy của thầy cô, ta sẽ biết cố gắng vì chính mình. Người sống giản dị thường không ồn ào, không thích hơn thua, nhưng lại dễ cảm thông và mang lại sự ấm áp cho người khác.

Là học sinh, chúng ta đang lớn lên trong thời đại của công nghệ, của mạng xã hội và trào lưu thời thượng. Rất dễ để bị cuốn vào những giá trị hào nhoáng, chạy theo “trend” mà quên mất điều mình thực sự cần. Nhưng nếu ta biết sống chậm lại, để yêu từng sớm mai đến lớp, từng ánh nhìn của bạn bè, từng câu giảng của thầy cô – thì mỗi ngày đi qua sẽ không chỉ là một ngày, mà là một kỷ niệm đáng trân trọng.

Yêu những điều giản dị không khiến ta tụt hậu, mà chính là cách để giữ lại sự chân thành, để không bị đánh mất chính mình giữa những phù phiếm của cuộc đời. Khi biết yêu những điều nhỏ bé, ta sẽ nhận ra hạnh phúc chưa bao giờ là điều xa xôi. Nó nằm ngay trong ánh mắt người thân, trong mái trường thân quen, trong những điều bình dị nhất mà ta có thể chạm vào mỗi ngày.